

Plátek

Číslo: 2

Rok: 2019

Devátákům
už odzvonilo.

Vážení učitelé, milí žáci,

dnešní den je pro nás všechny nevšední. Vychází nové číslo Plátku. Ve škole je plno květin pro učitele, všichni jsou krásně oblečení. Nikdo z nás nemůže přestat myslet na to, že již za pár minut dostaneme vysvědčení a začnou nám konečně dlouho očekávané prázdniny. Tento významný den tedy můžeme přirovnat k jakési bráně, kterou sice vycházíme ze školního roku,

ovšem také vstupujeme do dní volna a odpočinku.

Nepřijde vám to jako jen pár dní od chvíle, kdy jsme v září přišli do školy a děsili se toho, jak zvládneme těch ukrutně dlouhých deset měsíců? A teď už si můžeme společně blahopřát, protože je to všechno za námi. Budeme moci i v pondělí spát do deseti a nikomu (snad kromě rodičů) to nebude vadit. Školní batoh můžeme s klidem strčit do skříně a na spoustu dní na něj úplně zapomenout. Hádám, že do učebnic pro další ročník se taky nikdo nepodívá, ale kdo by to taky dělal, že? V každém případě si prázdniny užijte na plné čáře. Doufám, že až v září zase vstoupíte do školního kolotoče učení, budete plni nových zážitků z prázdnin a vzpomínek na ně. Ať už navštívíte zahraničí, krásy naší České republiky nebo babičku, přeji vám, ať jsou tyto prázdniny naplněné smíchem a radostí a ať schytáte co nejméně zlomenin a podobných úrazů, nebezpečí číhá především v tyto dny na každém rohu.

Pro některé žáky je ale tento den velice těžký. Víte, o koho se jedná? Myslím na devátáky, kteří se

na tuto školu už nikdy nevrátí jako žáci, nýbrž jen jako návštěvníci a možná někdy jako rodiče. Dnes naposledy projdou chodbami a konec! Ale vždy, když něco končí, něco jiného začíná.

Na závěr už mi zbývá jen pográtulovat k vysvědčení, i když jste si ho možná někteří představovali trochu jinak. Učitelům děkuji za snahu nás něco naučit, přestože měli jistě často sto chutí to zabalit a odjet do lázní minimálně na tři měsíce. Velice si vážíme vaší práce, ačkoli to možná nedáváme příliš najevo.

Na závěr přeji všem od tohoto dne až do září jen pří-

Magdaléna Zouharová, 9. B

jemné chvíle a dnes to nezapomeňte pořádně oslavit.

Z parlamentu

Jako předsedkyně parlamentu bych vás ráda seznámila s naší prací během celého školního roku. Poslední zasedání školního parlamentu proběhlo dne 10. června. Myslím si, že letošní parlament pracoval dobře, až na pár žáků, kterým se příliš nechťelo spolupracovat. Dva zvolení zástupci byli nahrazeni novými žáky. Děkuji všem za odvedenou práci vedoucí ke zpříjemnění atmosféry ve škole.

Jelikož je rok dlouhý a určitě už jste na nějaké akce pořádané parlamentem zapomněli, pokusím se vám je připomenout. Měli jsme na starosti komunikaci s africkým dítětem. Obdrželi jsme od něj tři dopisy, které se objevily i v předešlých číslech Plátku a na nástěnce parlamentu. Soutěž o nejlépe přeložený dopis vyhrála Míša Trčková. Během Vánoc proběhly dvě soutěže. První byla o nejhezčí kostým anděla, čerta nebo Mikuláše. Následně jsme hodnotili i nejlépe vyzdobenou třídu. Parlament měl také na starosti obstarání a zdobení vánočního stromku na balkóně školy. Nesmíme zapomenout na vánoční diskotéku, kterou připravily Míša Keslová a Petra Pešová z 9. B. Florbalový turnaj pro první stupeň byl také organizován parlamentem. Chtěli jsme uskutečnit i florbalový turnaj pro druhý stupeň. Dlouho trvalo, než nám zástupci ze tříd odevzdali seznamy hráčů. Některé třídy však o turnaj neprojevovaly zájem vůbec. Velikonoční soutěž o nejkrásnější výzdobu a kraslici proběhla v dubnu. O vítězích jsme vás ještě v časopise nestihli informovat, a proto tak učiním nyní. 1. místo obsadila Viktorie Fojtová ze 4. B, která vyrobila krásné síťované vajíčko.

Ocenění obdržely dvě žákyně ze 4. A, Lucie Jančíková a Lucie Fojtová. Z druhého stupně získaly první místo kamarádky ze 7. C, Veronika Dudková a Soňa Zřídka Veselá. Obě dvě se do soutěže zapojují

každoročně. Poděkování patří žákům ze 4. B, kteří vyrobili obrovské vajíčko a žákům z ST 2. Ti donesli vyřezávaného zajíčka.

Na jedné schůzi nám bylo nabídnuto podívat se, jak to vypadá ve skutečném parlamentu. Této akce jsme se rádi zúčastnili 27. května. Více informací naleznete v rubrice Adama Fleischlingera.

Žákům z prvního stupně se zalíbila vánoční diskotéka, na kterou si program připravily Míša Keslová s Petrou Pešovou. O ozvučení se jako tradičně postarali Zdeněk Kala a Pavel Florus. Akce se pořadatelům natolik líbila, že ji chtěli zopakovat dnes, poslední den ve škole. Bohužel nám Míša onemocněla.

Po roce stráveném ve funkci předsedkyně parlamentu jsem získala nové zkušenosti, a tak bych ráda budoucím členům školního parlamentu dala rady do příštích let. Jako první chci zdůraznit, aby si žáci zvolili za třídu vhodné zástupce. Pravidelná docházka na schůze a informování spolužáků o akcích jsou podmínkou toho, aby parlament dobře fungoval. Také je nutné, aby se členové zapojovali, spolupracovali a přicházeli s novými nápady. Navrhují, aby se v příštích letech uskutečnilo více akcí, které budou dotáhnuty až do konce. Ráda bych ještě zdůraznila, aby se všichni naplno věnovali funkci, která jim byla přidělena. Za odvedenou práci děkuji členům parlamentu, ale i ostatním žákům, kteří nám pomohli při organizování akcí. Na závěr přeji všem budoucím členům hodně úspěchů a radosti z dokončené práce.

Nikola Bělehrádková, 9. B

Peněžní dar pro africké dítě

V úterý 7. května 2019 jsme první dvě hodiny pracovního vyučování připravovaly v rámci projektu „Pomoc africkému dítěti“ slané pečivo, které jsme potom nabízely žákům a učitelům v naší škole.

Už dopředu jsme se rozhodly, že upečeme pizza šneky a sýrové tyčinky. Během první hodiny jsme skoro všechny šneky a tyčinky stačily upéct. První upečené výtvořky jsme zanesly ochutnat panu zástupci a panu řediteli. Oba si pochutnali a popřáli nám hodně štěstí při akci.

Během druhé hodiny jsme dopekly poslední várku pečiva, chystaly a připravovaly jsme stoly na chodbě u Ámose. Už dopředu jsme se domluvily, které z nás budou naše výtvořky nabízet. Chvilu před velkou přestávkou jsme všechno pečivo vyskládaly na tácy a ty jsme zanesly na připravené stoly.

Se zazvoněním na přestávku přišli první žáci a učitelé. Největší zájem byl o pizza šneky, které rychle zmizely. Ale ani tyčinky nám nezůstaly. Celkem jsme pro projekt vydělaly 740 Kč. Byly jsme rády, že se nám akce takto vydařila.

Alžběta, Aneta, Lucie a Eliška ze 6. C

V pondělí 27. května si členové školního parlamentu za svoji práci zajeli na exkurzi do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Vyjeli jsme v 7. 30 hod. ze Skalice nad Svitavou. Vlak byl pěkný a všechny potěšila funkční WI-FI. Každý chtěl sedět u stolku na čtyřce. A proč? Dobře se tam hrály různé hry. Cesta rychle uběhla, i když měl vlak půlhodinové zpoždění.

První naše kroky vedly na Václavské náměstí. Zde nám paní učitelka Kyánková povykládala zajímavosti z historie a upozornila nás na opravenou budovu Národního muzea.

Na Staroměstském náměstí jsme si koupili něco na zub a stoupli si do davu turistů, kteří čekali na odbíjení dvanácté.

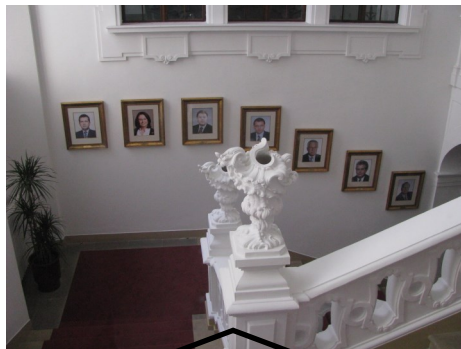

Naše čepičky obdivovali nejen cizinci, ale i ve škole měly úspěch!

Připijíme na zdar této akce!

Po odbití poledne jsme šli hledat Poslaneckou sněmovnu. Po chvilce hledání jsme ji našli. V informačním centru nám pustili krátký film o této sněmovně a o politice. Po filmu jsme začali exkurzi. Nejdříve jsme museli projít tzv. bezpečnostními rámy, a protože vše bylo v pořádku, mohli jsme pod dozorem průvodkyně vyjít schody nahoru, kde jsme si v předsáli připomněli historii této budovy.

Prohlédli jsme si reprezentativní schodiště. Dozvěděli jsme se, že po něm chodí prezident a vzácné návštěvy.

Nezapomněli jsme se vyfotit v zasedacím sálu.

Dozvěděli jsme se, že autorem loga je akademický malíř Oldřich Kulháněk, který je autorem mnoha poštovních známek a návrhů na bankovky.

Prošli jsme i ostatní sály, jako třeba tento.

Potom jsme šli koupit lístky na metro. Zjistil jsem, že někteří z nás pojedou metrem poprvé. Po krátké jízdě jsme se opět ocitli na hlavním nádraží. Nastoupili jsme do vlaku a jeli zpátky do Skalice.

Tento výlet byl opravdu dobrý. Naučili jsme se hodně o politice a Praze samotné. Myslím si, že všichni byli velmi spokojeni, jak výlet dopadl. Také já, náhradník za nemocnou Petu a redaktor, jsem si výlet užil.

Adam Fleischlinger, 5. A

Průvodkyně se s námi loučí.

V minulém Plátku jsme psaly o průběhu místního kola mezinárodní soutěže YPEF (Young People in European Forests) a nyní vás budeme informovat o navazujícím kole soutěže, do kterého jsme postoupily ještě s Nikčou Dostálovou.

Regionální kolo YPEF 2019

Ve středu 24. dubna jsme se zúčastnily regionálního kola, které pořádala Lesnická a dřevařská fakulta Mendelovy university v Brně. Hned při příjezdu nás uvítaly známé tváře, hlavně pan děkan Jankovský a pan ing. Lenoch, který celou soutěž připravoval. Byly jsme obdarovány spoustou reklamních předmětů. S taškou plnou propisek s jezevcem Bédou (maskot ČMMJ pro práci s dětmi) a prospektů o stoletém výročí university jsme se usadily do lavice a rozhlédly se kolem sebe. Všichni vypadali hrozně chytře a tento výjev ještě umocňovaly otevřené encyklopedie. Připadaly jsme si trochu hloupě nebo jako na jiné planetě. Po tom, co byla s půl hodinovým zpožděním soutěž zahájena, jsme si docela oddechly, jelikož se nám dostal do rukou ten osudný cár papíru, test. V testu bylo pouze 30 otázek a my plny sebevědomí ho dokonce odevzdávaly před stanoveným termínem. A teď nastal ten čas konečně opustit tu přetopenou učebnu a vrhnout se do víru školy. Stanoviště stezky, kterých bylo deset, byla totiž rozmístěna po škole. Členové tříčlenných družstev se podle rozpisu pohybovali školou a občas zmateně pobíhali, když nemohli stanoviště najít. Vyjmenovávat vám všechna stanoviště by bylo na dlouho, ale největší strach jsme měly jednoznačně z poznávání hmyzu, chorošů, hornin a nerostů. Kromě menšího rozbroje kvůli jednomu expozátu jsme procházely stanovišti docela úspěšně, což se i podepsalo na našem výsledku.

Po tom úporném dopoledni jsme s těžkou hlavou šly alespoň na jídlo, které nám samozřejmě hned zvedlo náladu. Když se snědly všechny řízky a všichni už byli dostatečně vynervováni, nenásledovalo vyhlášení, ale ukázka práce arboristy. Řekla bych, že tahle ukázka nás velmi zaujala, a shodly jsme se na tom, že by taková práce nebyla k zahzení. Viděly jsme injektaž (očkování) jírovce maďalu (kaštanu) proti klíněnce (nemoc) a také měření stability stromu. Zařízení k tomu určené ale nechtělo spolupracovat, a tak jsme si o něm pouze poslechly. Po této krásné ukázce už následovalo to všemi vymodlené vyhlášení výsledků. Umístily jsme se na 3. místě ze 14 zúčastněných družstev v konkurenci víceletých gymnázií. Řekla bych, že jsme byly velmi překvapeny a potěšeny. Přece jenom chybějící čtyři body na první místo zamrzí, nás ale zahřála na srdci nejlepší poznávka ze všech (za což bychom chtěly poděkovat panu Arnoštu Šmátkovi). Hlavní cenou za první místo byla sazenice jedlovce kanadského, takže jsme se shodly na tom, že to 3. místo má nějaké výhody, protože táhnout to šalinou by asi nebyl úplně dobrý nápad. A pak už jsme se jen staly na chvíli v Brně turistickou atrakcí (asi jsme byly moc zelené), vyslechly si neskutečné gratulace našeho doprovodu, paní učitelky Sýsové, které moc děkujeme za doprovod, a jely jsme domů plny dojmy a radosti. Jsme moc rády, že jsme se na takovouto akci mohly podívat a zúčastnit se jí. Těšíme se na další roky, i když už v jiném složení. A doufáme, že jsme vám neudělaly ostudu. Lesnictví ZDAR!

Kateřina Trojanová a Petra Růžková, 9. A

Pan Šmátka mezi žáky 4. A

Na úterý 23. dubna nám pí uč. Musilová domluvila práci v přírodě s panem Šmátkou. Měli jsme jít do obory, ale pršelo, a proto jsme zůstali ve třídě. Pan Šmátka nám vykládal o stromech a ukazoval větvičky těchto stromů: borovice lesní, borovice černá, smrk ztepilý, jedle bělokorá, tis červený, modřín opadavý, jalovec chvojka, smrk východní, jedlovec kanadský, jalovec obecný, metasekvoj čínská, zeravinec japonský, douglaska tisolistá. Měli jsme si je zapamatovat. Potom nás rozdělili do skupinek po čtyřech a byla soutěž, kdo pozná více větvíček.

Ve čtvrtek 25. dubna přišel pan Šmátka a šli jsme ven. Na školní zahradě jsme do pytlů vzali stromky a šli je sázet do lesa. Zasadili jsme osm tisíc a potom jsme procházeli oboru a hledali další tisý. Celkem jsme jich napočítali dvacet jedna včetně našich osmi. O náš tisový hájek se chceme v budoucnu starat. Naši péči jsme zahájili tím, že jsme v okolí stromků vytrhali plevelné rostliny a vystříhali dlouhé větve ostatních stromů, které by mladým tisícům stínily a bránily jim v růstu. Potom jsme se byli proběhnout

v lesoparku a šli jsme zpátky do školy. Byla to zábava a den jsme si užili. SUPER ZÁŽITEK! DOPORUČUJEME! Měli jsme i pochvalu od pana zástupce.

- Víte že,
- ⇒ tis červený ve většině zemí náleží mezi přísně chráněné druhy?
 - ⇒ patří mezi nejvzácnější dřeviny na severní polokouli?
 - ⇒ se dřív jeho dřevo používalo na výrobu luků a kuší?
 - ⇒ patří mezi nejvíce odolné stromy?
 - ⇒ tis na Macoše byl starý až 2000 let?

Zajímavost: Jak se tis rozmnožuje?

Bobule tisu je sladká, ale pro člověka jedovatá, vyhledávají ji ptáci, kterým projde trávicím traktem. Ptáci stráví bobuli, ale ne semínka, ta vyloučí. Jsou naleptaná a tím, že jsou součástí trusu, jsou i pohnojena. Semínko vyklíčí a roste nový tis.

Klára Janečková, Lucie Jančíková a Johana Urbanová, 4. A

Den Země

Den Země, každoroční událost zaměřená na ekologii a ochranu životního prostředí, připadá na 22. dubna. Letos jsme v tento den měli volno, protože bylo Velikonoční pondělí. Den Země se na naší škole uskutečnil 23. dubna. Tento den se již tradičně věnujeme úklidu v okolí naší školy. Skoro všichni žáci z naší školy uklízeli. Každé třídě bylo přiděleno určité území, kde její žáci měli uklidit. Rozpis úklidu připravila pí uč. Požárová. Žáci ale nechodili uklízet už od rána, což by se nám určitě líbilo. Děti ze tříd prvního stupně začaly uklízet asi kolem čtvrté vyučovací hodiny, kdežto žáci ze tříd druhého stupně se do akce zapojili až po 6. vyučovací hodině. Z mého pohledu vše šlo hladce a při uklízení

Z fotky poznáte, že se na Den Země počasí vydařilo.

nenastal žádný problém. Je to velmi efektivní způsob jak naučit mládež, aby se chovala k přírodě ohleduplně. Žáci z mé třídy našli i takové úlovky jako například železnou trubku, která byla dlouhá asi 2 a půl metru. Takže je třeba si uvědomit, že příroda je jako bumerang, hodíte tam něco a vám se to vrátí. Každou věc, kterou člověk v přírodě odhodí, a ta si s ní neporadí, musí za něj jiný člověk uklidit. Po práci jsme zašli do školní zahrady, kde jsme si mohli například opéct párek, dát si ovoce nebo se napít. Tato akce je velmi edukační a doufám, že se bude na naší škole i nadále opakovat v příštích letech.

Adam Fleischlinger, 5. A

Ve čtvrtek 25. dubna se na naší škole uskutečnil projektový den žáků 2. stupně. Letošní téma bylo „Leonardo da Vinci“, protože právě na tento rok připadá 500. výročí jeho úmrtí. My, devátáci, jsme konečně mohli pomoci učitelům na stanovištích. Celý program probíhal v naší překrásné oboře. Žáci byli rozděleni do skupin, které se podle rozpisu střídaly na stanovištích a plnily úkoly spojené se životem a prací tohoto významného umělce a vědce. Avšak naše skupinka, tvořená jen děvčaty, trávila skoro celý den ve škole. Za úkol jsme dostaly připravit nástěnku informující o životě a díle tohoto všestranně nadaného člověka, vyhledat a vytisknout návrhy Leonardových vynálezů (tank, dělo, padák, vrtulník, kanon atd.) a nachystat stánek s materiály pro postavení modelů podle Leonardových návrhů.

Tuhle práci, podle našeho názoru, mohli plnit pouze vybraní žáci, jelikož byla velmi náročná. Celý den jsme se nezastavily. Nejprve jsme na internetu vyhledaly informace. Díky jeho výročí jsme získaly hodně materiálů. K dispozici jsme měly taky knížky. Nástěnka se nám povedla a čekala nás příprava stánku, ke kterému si měli členové skupin chodit směňovat body získané dopoledne na stanovištích za materiál na výrobu modelů. Dostaly jsme spoustu nejrůznějšího materiálu. Museli jsme naměřit a nastříhat balicí a pečicí papíry, rozřezat kartony, nastříhat provázky, napočítat špachtle a špejle. Připravily jsme si další pomůcky, izolepy, sešívačky, tavné pistole, které si žáci mohli za určité body zapůjčit. Všechny materiál a pomůcky jsme opatřily cedulkami tak, aby členové skupin věděli, co si mohou za své body u nás koupit. Když bylo všechno na odpoledne připraveno, šly jsme projít všechna stanoviště jednak ze zvědavosti, ale hlavně proto, abychom mohly o této akci informovat vás, naše čtenáře.

Nejvíce nás zaujalo stanoviště paní učitelky Požárové, zde se odehrávala pitva. Děti měly předem připravené figuríny obsahující vnitřní orgány člověka, které měly poznávat. Jako další zde bylo stanoviště

pana učitele Sedláčka a paní učitelky Kubíčkové, týmy měly za úkol oběhnout třicetkrát kousek obory. Dobrá kondice, vytrvalost a houževnatost patřily mezi Leonardovy vlastnosti. Někteří žáci byli po tomto úkolu velmi unaveni, ale jiní byli naprosto čilí. Paní učitelka Zárubová byla podle nás na nejlepším místě, a to bylo lysické letní kino. Panovala zde dobrá atmosféra, dokonce si i Ája upletla z pampelišek věneček. Tady týmy řešily šifry. Dobrá atmosféra panovala i na stanovišti paní učitelky Ošlejškové, ta si na svačinu doma upekla vynikající bábovku. Na tomto stanovišti žáci skládali pod vedením devátáků vlašťovky a zkoumali tak jako Leonardo jejich let. Probíhala tu soutěž o nejdelší let. Na stanovišti pana učitele Horbase museli žáci z připravených dřevek postavit most. A co by to bylo za projektový den věnovaný Leonardu da Vincimu, kdyby se žáci nevěnovali kreslení? Toto stano-

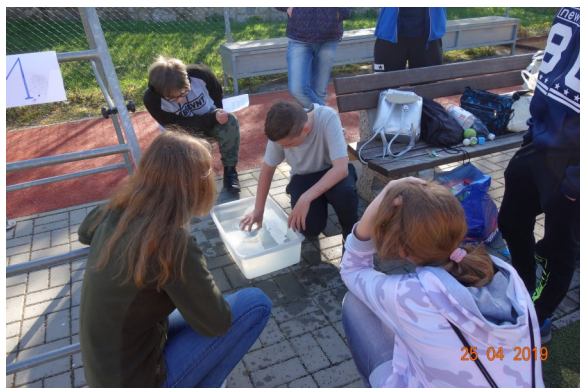

Vítězové soutěže o nejdelší let vlašťovky a dostřel děla přebírají ocenění.

viště měla na starosti paní učitelka Galbová. Leonardovy portréty jste si mohli prohlédnout na výstavce jeho modelů. Dále se střílelo z děla, které donesla paní učitelka Kyánková. Paní učitelka Tesařová měla připravené stanoviště, které se věnovalo ponorce. Posledním úkolem bylo ošetření zraněného, který se snad zranil při letu z kopce. Tady na práci devátáků a členů skupin dohlížela paní učitelka Štěpánková.

Nejnáročnější pro naši skupinu bylo odpoledne, kdy se ke stánku nahrnulo veliké množství lidí a všichni chtěli být co nejdřív obslouženi, aby měli materiál na stavbu modelů.

Z našeho pohledu se projektový den podařil na jedničku i díky krásnému počasí. Myslíme si, že i přes nějaké ty malé komplikace si ho všichni užili a hlavně se něco naučili.

Leonardo da Vinci - výstava

Asi jste si všimli, že u busty Ámose byla nová výstava věnovaná vynálezům slavného Leonarda da Vinciho. Určitě jste o něm aspoň slyšeli, ale pro jistotu připomenu, že to byl italský malíř, sochař, konstruktér, vynálezce, architekt a další. Namaloval známý obraz Mona Lisa nebo obraz Poslední večeře. Žil v patnáctém a šestnáctém století.

Modely na tuto výstavu vytvořili žáci druhého stupně během projektového dne. Byly tam vystaveny modely nejslavnějších Leonardových vynálezů, jako například kanony, padáky, vrtulníky... My, žáci prvního stupně, jsme si byli výstavu prohlédnout a mohli jsme vybrat nejlepší model. Porovnávali jsme výtvo-ry žáků s Leonardovými nákresy. Podle žáků z prvního stupně měla nejlepší model skupina 17, vedoucím týmu byla Lucie Tobiášová. Do této skupiny patřili následující žáci z 8. C: Denisa Horáková, Lukáš Urbani, Veronika Doleželová, Tereza Vitouchová a Dalibor Doležal. Model vrtulníku získal 51 hlasů. Já osobně jsem měl pár favoritů, jako například dalekohled skupiny 4 nebo letadlo skupiny 14. Také se na projektový den konal „let ptáků“. Leonardo rád pozoroval a zkoumal jejich let. Žáci skládali papírové vlaštovky a usi-lovali o to, aby jim doletěly co nejdál. Tři vítězné vlaštovky doplňovaly výstavu. Na prvním místě se umís-til Martin Alexa z 8. B s doletem vlaštovky 11, 5 metru, na druhém místě Tomáš Svoboda ze 6. B, jeho vlaštovka letěla 11 metrů. Na třetím místě skončil Štěpán Müller ze 6. B s délkou letu vlaštovky 9, 5 metru. Vašek Trubák z 8. B vyhrál střelbu z děla. Jeho náboj doletěl na hranici 9, 5 m. Jmenovaní žáci dostali di-plom, který připravila děvčata z 9. ročníku. Žákům se výstava velmi povedla a jsem rád, že se probírají ta-kovéto historické osobnosti jako Leonardo.

Leonardovy vynálezy z papíru a kartonu

Vrtulník vyrobený vítěznou skupinou číslo 17

Obrázky Leonardových návrhů

Leonardo očima žáků

Zajímavost: Vlastní jméno Leonarda da Vinciho je Leonardo di ser Piero.

Adam Fleischlinger, 5. A

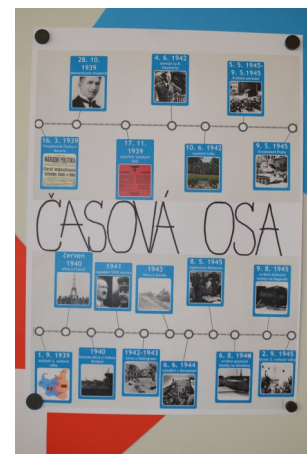
V týdnu od 17. května do 24. května 2019 se na naší škole konal již dvacátý ročník Projektového týdne devátých tříd. Letošní téma bylo druhá světová válka.

Tuto událost jsme odstartovali v pátek poučným výletem po židovských památkách v Boskovicích. Navštívili jsme různá pozoruhodná místa jako synagogu, obřadní lázně zvané „mikve“ či vrstvený židovský hřbitov. Cestou jsme pořídili velké množství fotografií židovské architektury nebo posvátných předmětů.

Po víkendu jsme se celé čtyři dny pachtili tvorbou prezentací a modelů, které jsme v pátek dopoledne předváděli vylosované třídě a odpoledne rodičům. Prezentovali jsme deset různých úkolů.

Zabývali jsme se jídelníčkem té doby. Žáci se nebáli ochutnat jídlo námi připravené podle receptů z tehdejší doby.

Zhotovovali jsme časovou osu.

Eliška a Adam si zahráli na pubertáky z 2. sv. v. Jsou to ale fešáci!

Hledali jsme informace o našich letcích ve Velké Británii. Vyráběli jsme model zbraně.

K dalším úkolům patřilo najít pamětní místa v okolí školy vztahující se k době druhé světové války, seznámit se s životem a dílem významného skladatele, naučit se tancovat swing, prezentovat film o válce, vytvořit deník o holokaustu atd.

Celkem se nám „projekták“ povedl, ačkoli naši třídní učitelé byli občas jiného názoru. Naše skupina měla smůlu, že paní učitelka zhlédla povětšinou úkoly, které se nám nepovedly, což vedlo k mylnému dojmu o naší práci. Vytvořené exponáty si mohli prohlédnout žáci a rodiče u Amose.

Jiří Kotolan, 9. C

Odchytl jsem si jednu z účastnic a položily jí několik otázek:

Co je to vlastně týden devátáků?

Je to týden, ve kterém žáci plní zadané úkoly ve skupinách. Byli zvoleni vedoucí týmů, kteří si vybírali členy do skupiny. Skupina byla složena ze šesti nebo sedmi členů. Ne všichni byli spokojeni se složením své skupiny.

Jaké bylo téma projektového týdne?

Téma bylo 2. světová válka. Toto téma se nám líbilo i úkoly byly zajímavé.

Pracovali ve vaší skupině všichni členové nebo to někdo odbýval?

Myslím si, že všichni plnili svoji práci na jedničku a všichni pracovali stejnoměrně. Ve všech skupinách to tak, podle mého názoru, nefungovalo.

Myslíš si, že tento typ výuky by se mohl pořádat častěji?

Ano, myslím si, že by to žáci uvítali.

Jak bys shrnula celý týden?

Celý týden se velmi vydařil. Prožili jsme ho v klidu s dobrou náladou.

Veronika Španělová, Ema Rozprýmová, 9. C

Myslím si, že to pro nás bylo velmi zábavné a poučné. Uvědomili jsme si, že máme jakousi zodpovědnost za tuhle práci. Samozřejmě mezi námi byli i líní povaleči, kteří na práci kašlali, ale těch, podle mého názoru, bylo málo. Do školy přišla i babička jedné žačky, která 2. světovou válku zažila jako malá holčička. Povídal nám o dobrých i zlých věcech, které se v jejím okolí staly a které zažila. Například se zmínila, jak se nakupovalo jídlo s přidělovými lístky nebo jak u nich doma bydleli vojáci. Povídání paní Španělové nás zaujalo a byli jsme rádi, že jsme o této době mohli slyšet od někoho, kdo válku skutečně zažil. Děkujeme jí za čas strávený s námi.

Nikola Řezníčková, 9. C

Křest knihy Slovní hrátky se zvířátky

Jak to všechno začalo... Zhruba před půl rokem přijel k nám do školy pan Zdeněk Železný na besedu o tom, jak vzniká kniha. Navrhl panu řediteli, že by napsal básničky a děti by k nim namalovaly své obrázky, a tak by vznikla knížka jako společné dílo pana spisovatele a žáků. Pan ředitel byl pro, a malování a psaní mohlo tudíž začít.

Obrázky malovaly všechny děti z prvního stupně, ale do knihy se bohužel všechny nevešly. Byly vybrány jen ty nejzdařilejší. Obrázky se tematicky musely vztahovat k básničkám. V knížce najdete 76 kratších humorných básniček o zvířátkách. Některé jsou složité na výslovnost, skoro jako jazykolamy.

Křest knihy se konala dne 12. června 2019 ve velké tělocvičně naší školy. Tuto akci organizovala paní učitelka Koláčková. Zeptala se nás, jestli bychom ji nechtěly moderovat, a my, Eliška Kyrzová a Sára Chmelová, jsme souhlasily. Akce začala v 15. 30 hod., ale všichni účinkující se sešli dříve. Zvukaři, Pavel Florus a Ma-

touš Parfus, právě zapojovali mikrofony a reproduktory. Akustika nebyla nejlepší. Čtvrtíáci si ještě zkoušeli píseň, kterou budou zpívat. Nakonec se vše zvládlo a pomalu se blížil čas zahájení. Od paní učitelky jsme měly připravený scénář, který jsme přečetly. Během našeho povídání dostali slovo pan ředitel a pan Železný a děti zazpívaly Co je žito od W. Matušky, hudební rozhovor učitele a žáků. Potom proběhl samotný křest knihy. Paní učitelka Koláčková držela knihu a pan ředitel jako hlavní kmotr ji polil (dětským) šampaňským s příchutí černého rybízu, kterým jsme si potom všichni připili.

Po křtu dostali všichni vybraní malíři na památku jednu knihu podepsanou autorem. Poté následovala autogramiáda, a kdo chtěl, mohl si knihu zakoupit. U vydávání a prodeje knih pomáhaly paní učitelky z 1. stupně. Akce skončila kolem páté hodiny a všichni se rozešli domů.

Eliška Kyrzová a Sára Chmelová, 7. B

Naše škola se již tradičně zapojila do největší charitativní akce pod širým nebem v Česku. Je to 24 hodinový charitativní běh You Dream We Run, který se letos konal 7. - 8. června na atletickém stadioně ASK Blansko. Na místo akce nás dopravil objednaný autobus. Vše začalo krátce po čtvrté hodině společným oběhnutím oválu, který se díky tričkům zbarvil do žluta. Letos se zapojilo 100 týmů, ve kterých bylo přes 4000 běžců, což je úžasné. Náš tým se jmenoval ZŠ Lysice – běžíme i pro našeho Honzíka. Cílem této akce je splnit přání lidem z našeho regionu, se kterými se život nepáral a postihl je hendikepem. Pro nás byla tato akce o to významnější, protože jsme mohli pomoci splnit přání našeho žáka. Díky akci se podařilo získat 1 174 800 Kč. Náš tým skončil na pěkném 32. místě a jeho členové uběhli celkem 698 koleček. Za každé kolečko blanenská firma Synton dávala 2 Kč. Ale přispět se dalo i jinak, například zakoupením trička nebo i jiných předmětů s logem YDWR. Na naší škole si tričko pořídilo 181 lidí, čímž jsme vydělali dalších 45 619 Kč.

Během akce probíhaly různé doprovodné programy. Spousta lidí i já jsme se byli podívat na kapelu Queen show. Vystoupil i Láďa Křížek nebo kapela The Backwards. Dva dny rychle utekly a po posledním uběhnutém kole jsme se šli podívat na vyhlášení výsledků akce. Letos se vyplnilo přání 11 lidem z 15. Sny byly různé, někdo si přál třeba peníze na rehabilitaci, jiný se chtěl podívat k moři, další chtěl čtyřkolku. Náš Honzík bude mít nový bazén. Čtyři lidé, kterým se bohužel sen neplnil, dostali pro svoje potřeby finanční částku ve výši 40 000 Kč. Mnoho z nás bylo dojata, někteří dokonce brečeli. Za sebe mohu říct, že je úžasné pomáhat a dělat radost druhým.

Po skončení jsem šla za jedním z hendikepovaných. Je to známý mé sestry. Šla jsem ho pozdravit a při rozhovoru s ním jsem se z lítosti rozbředla. Jmenuje se Milan. Rád jezdil motokros, zajímal se o čtyřkolky, sportoval a žil stejný život jako ostatní. Ale v listopadu 2018 se mu přihodilo velké neštěstí. Jel pracovat do lesa a tam na něj spadl strom. Po této události ochrnul na spodní část těla. Jeho sen byla motokrosová čtyřkolka. Když jsem při vyhlásování slyšela jeho jméno, byl to nepopsatelný pocit. Přála bych vám jej zažít. Takže doufám, že se příští rok zapojíš také ty a přispěješ na dobrou věc.

Petra Šínová, 7. C

Recenze

Představení dramatického kroužku

Dne 13. června se v sále Zámecké restaurace uskutečnilo představení žáků prvního stupně s názvem: „Princové jsou na draka“.

zvem: „Princové jsou na draka“. Tato pohádka je velmi známou českou klasikou a je trochu stará, je jí skoro 40 let, ale to nijak nesnižuje celkový dojem z představení. A proč hráli právě tuto pohádku? Režisérka a současně paní učitelka Olga Tejkalová splnila přání svým hercům zazpívat si na jevišti. V představení samozřejmě nesměly chybět klasické písničky jako „Dělání“, „Statistika“, „Hlupáku, najdu tě“ atd. Písňe s herci nacvičila paní učitelka Nesnídalová. V tomto představení vystoupilo mnoho talentovaných zpěváků a herců, kteří předvedli fantastické výkony. K závěru bych chtěl říci, že pohádka se celému dramatickému kroužku prvního stupně velmi povedla a očekávám, že se pátákům bude dařit stejně dobře na druhém stupni.

Adam Fleischlinger, 5. A

Probojovali jsme se do krajského finále McDonald's Cup 2018/2019

Soutěž začala okrskovým kolem kategorie B v Blansku. Našimi soupeři byli fotbalisté z Lipůvky, Rájce-Jestřebí a Jedovnic. Hra se nám dařila a trenéři pan Šulc a Vybíral i paní učitelka Kolářková z nás měli velikou radost. Finále proti Rájci jsme vyhráli 2 : 1, skončili jsme na prvním místě.

Okresní finále se konalo 10. května opět v Blansku. Tentokrát jsme hráli se soupeři z Adamova, Kunštátu, Lipůvky a Letovic. Skupinu jsme vyhráli a čekalo nás semifinále. Porazili jsme hráče z Lipůvky vysoko 4 : 1 a byli jsme ve finále. Sehráli jsme snad nejtěžší zápas s Letovicemi. Hráči faulovali, ale i přesto jsme je porazili 1 : 0.

23. května jsme jeli do Brna, protože nás čekalo krajské finále. Hráli jsme proti žákům z Ořechova, Moravského Krumlova a dvěma týmům z Brna (ZŠ Bosonožská a ZŠ Měšťanská). Proti žákům ze ZŠ Měšťanské jsme hráli velmi vyrovnaný zápas. Přestože jsme vedli 1 : 0, dokázali nám dát v posledních sekundách dva rychlé góly. Krajské kolo pro nás skončilo celkově pátým místem z osmi družstev krajského finále. Myslíme si, že jsme hráli moc dobře a byli jsme bezva parta na hřišti i mimo něj.

Za hráče Tomáš Setnička, Antonín Vybíral a Matěj Ščučka z 5. B „Naši fotbalisté podali vynikající výkon v konkurenci výborných brněnských i mimobrněnských škol a zaslouží si velkou pochvalu. Poděkování za přípravu patří trenérům projektu Žijeme hrou - panu Šulcovi a Vybíralovi. Držím pěsti v dalších sehraných utkáních,“ sdělila nám paní učitelka Kolářková.

Zdravotnická soutěž

Dne 10. května jsme se zúčastnily okresního kola soutěže „Hlídek mladých zdravotníků“, kterou organizuje ČČK Blansko. Na soutěž jsme se připravovaly celý školní rok s paní učitelkou Stejskalovou. Cestovaly jsme autobusem do Blanska společně s našimi fotbalisty, kteří tam jeli na McDonald's Cup. Když jsme přišly k plaveckému bazénu, dostaly jsme občerstvení v podobě bagety a minerálky. Zahájení bylo v 9 hodin před budovou lázní. Po zahájení jsme si měly vybrat vedoucího týmu. Vybraly jsme Anetu Šafránkovou. Dostaly jsme průvodce, dvě studentky Střední zdravotnické školy v Blansku. Studentky nás

vedly po městě, kde byla stanoviště se zraněnými.

Na prvním stanovišti jsme ošetřovaly dvě slečny. Jedna z nich byla na invalidním vozíku a spadla, když ji druhá slečna vezla ze schodů. Druhá slečna si poranila kotník. Dívka, co spadla z vozíku, měla vnitřní krvácení. Záchranou službu volala Dominika Horáčková. Protože jsme tým, tak jsme spolupracovaly. Karolína Kasalová měla chytré hodinky, kterými jsme změřily srdeční tep. Sabina Doleželová našla láhev s vodou a další chladila kotník. Na druhém stanovišti jsme přenášely naši kamarádku Káju na nosítkách vyrobených z kabátů a dvou dřevěných hůlek. Na třetím stanovišti jsme vyplňovaly testy, které nám zadal BESIP, což znamená Bezpečnost silničního provozu. Na čtvrtém stanovišti byl agresivní opilý muž, který pobodal dvě mladé dívky. Běhal kolem nich s nožem a zakazoval nám je ošetřit. Nejprve jsme si musely poradit s ním. Zavolaly jsme Policii ČR. První z dívek měla silné krvácení. Tohle poranění ošetřila Kiky klasovým obvazem, druhá dívka byla zasažena do tepny pod ramenem, takže jsme jí ošetřily tepenné krvácení. Tohle stanoviště pro nás bylo nejtěžší. Na pátém stanovišti jsme prováděly resuscitaci dívky, která byla v bezvědomí. Na posledním stanovišti jsme si vylosovaly typ obvazu a musely jsme ukázat, jak jej umíme. Na konci soutěže se vyhlášovaly výsledky. Byly jsme na 7. místě z celkových 14 týmů. Na své umístění jsme všechny pyšné. Za členky zdravotnického kroužku:

Aneta Šafránková, Sabina Doleželová, Dominika Horáčková a Karolína Kasalová, 6. C

Ve čtvrtek 30. května žáci 9. tříd jeli do divadla Radost v Brně. Sama hra se jmenovala BEATLES aneb Žlutá ponorka, kterou režíroval Vlastimil Peška. Hlavním tématem představení byla 60. léta 20. století. Diváci se prostřednictvím hry dozvěděli, co tenkrát hýbalo světem. Seznámili se s významnými osobnostmi a vynálezy té doby. Zjistili, že se tenkrát nosily krátké sukně a kluci měli dlouhé vlasy. Samozřejmě k této době patřila skupina Beatles. Poslechli jsme si spoustu písniček. Na internetových stránkách bylo představení hodnoceno 70 %. Zajímalo nás, jak se představení líbilo našim spolužákům. Naše třída 9. C hodnotila představení 75 %. Spousta devátáků si myslí, že toto představení bylo nejlepší ze všech představeních, na kterých jsme byli. Dle mého názoru byly výkony herců skvělé a rádi jsme se dozvěděli něco z nedávné historie. Doporučujeme toto představení i příštím devátákům.

Veronika Španělová a Pavlína Hloušová, 9. C

Z akcí

Ke konci školního roku patří výlety. Zjistili jsme, že žáci ze 6. C a 8. B byli na Pálavě. Do Českého ráje se vydaly 7. A a 8. C. Jeseníky prochodili žáci ze 7. C a 8. A. Valašsko poznávala 6. A. Žáci ze 6. B stanovali pod Štěchovem. Nejdelší výlet měli žáci z 9. B a 9. C. Pět dní byli u Vltavy. Doufáme, že si svůj poslední výlet pořádně užili a že na něj budou rádi vzpomínat stejně jako šestáci na ten svůj první!

Náš první výlet na druhém stupni

Náš výlet začal ráno 10. června ve Skalici nad Svitavou, odkud jsme jeli vlakem do Brna. Ve Vaňkovce jsme měli čtyřiceti pěti minutový rozchod a pak jsme šli pěšky na autobusové nádraží. Odtud jsme jeli až do vesnice Pasohlavky, odkud jsme šli pěšky až do kempu. Myslím si, že to bylo dva kilometry, ale někteří tvrdili osm. Cestou bylo veliké horko a velmi nás zaujala obrovská vodní nádrž. Když jsme konečně došli do kempu, zjistili jsme, že chatky dostaneme až za dvě a půl hodiny, proto jsme se šli koupat.

Bety Krompová, 6. C

Poprvé na výletě jsme zašli k vodě. Začalo to namočením nohou a skončilo obrovskou bombou do vody. Naučil jsem se skákat do hluboké vody. Taky jsem naučil kamaráda plavat, i když před tím tvrdil, že to umí. Neuměl nic.

Vašek Doležel, 6. C

Když jsme dostali chatky, šli jsme se všichni ubytovat. V chatce jsem byla s Verčou, Šárkou a Luckou. Začaly jsme povlékat postele, vtom k nám do chatky vtrhli Ondra s Vojtou. Tvrdili, že to neumí, a tak jim šla Verča pomoci. V chatce v ledničce jsme měly hodně jídla, a proto nás navštěvovalo mnoho kluků. Krev nám ale pili komáři. Byly jsme strašně doštípané.

Dominika Horácková, 6. C

Tohle byl nejlepší výlet, protože jsem jel se skvělou třídou. Přišli jsme k chatkám a já jsem byl v chatce s Vojtou. K večeru jsme mohli být po celém areálu, kde byl i obchod. Bez něj bychom snad nepřežili. Pak nastala v 10 hodin večerka, takže jsme nemohli chodit ven. Šli jsme spat. Vstávali jsme v pět, abychom probudili spolužáky. Spletli jsme si chatku a omylem jsme zaklepali na paní učitelku.

Ondra Jašek, 6. C

Vstávali jsme v 5: 50, protože nás kluci vzbudili. V 7: 20 jsme šli na snídani a jeli do Mikulova na zámek. Po obědě nám všem paní učitelka Sýsová koupila zmrzlinu. Šli jsme na nádraží, které jsme nemohli najít. Domů jsme jeli vlakem a několikrát jsme přestupovali. Když jsme dojeli do Skalice, už tam stály maminky spolužáků a čekaly na ně. A já? Protože je paní učitelka moc hodná, vzala mě domů. Děkujeme paní učitelce Sýsové a Komárkové za to, že s námi jely.

Veronika Švábová, 6. C

Výlet do Beskyd

Cestou ze Skalice do Frenštátu jsme zastavili ve Štramberku, kde jsme si prohlédli historické náměstí a Trubu. Poté jsme dorazili do Frenštátu, odtud nás odvezla lanovka na Pustevny. Také jsme viděli sochu boha Radegasta a u něj jsme si vzpomněli na reklamu: „Život je hořký, bohu díky, Radegast.“ Udělali jsme si s ním asi milion selfčiek. Ubytování jsme byli v chatě Radegast. Tahle chata byla vážně hustá, protože byla nově zrekonstruována.

Druhý den jsme měli výbornou snídani v hotelu (formou švédských stolů). Načerpali jsme energii a hnali jsme pana učitele Sedláčka 12 km do Rožnova, kde jsme se koukli do dřevěného městečka Skanzen. Zde se natáčela pohádka, která se bude vysílat 25. prosince 2019. Cestou domů bylo ve vlaku velmi vesele, hráli jsme hry a dívali se z oken. Při hře jsme se dozvěděli, že panu učiteli je 20 prýč. No nevíme.

Výlet se vydařil i díky krásnému počasí, moc jsme si to všichni užili.

Holky z 6. A

Náš poslední výlet na této škole

Velice se nám zalíbil nápad na vodácký výlet. Dne 16. června jsme se vydali do jižních Čech k Vltavě. Jeli pouze žáci 9. B a 9. C. První den jsme skoro celý strávili ve vlaku. Pak byl výcvik na vodě na kánoích. Druhý den jsme jeli 20 km z Vyššího Brodu do Branné (nejlepší vodácký kemp). Pobyt jsme si řádně užili. Třetí den jsme jeli opět 20 km přes šest šlajsen (to byl obrovských zážitků) do Českého Krumlova. Večer jsme se šli podívat do města a na zámek. Pádlování není vůbec jednoduché. Bolela nás záda, a tak vznikl v největším stanu masírovací salon, práci masérky si vyzkoušely Nikča a Verča. Čtvrtý den byl nejnamáhavější. Museli jsme zdolat 28 km. Počasí nebylo nejlepší. Vznikla i sázka mezi dvěma kluky. Jeden tvrdil, že bude pršet, a druhý, že nebude. Nakonec byla bouřka a poražený se měl koupat ve Vltavě v dívčích plavkách, ale z časových důvodů se to nestihlo. Byla to velká škoda. Bohužel skoro celou dobu pršelo. Kromě deště jednu žákyni velice bolela záda, tak se musela vyměnit s jedním klukem, který pádloval skoro celou dobu za tu dívku. Pátý a současně poslední den jsme jeli 8 km jen z Boršova do Českých Budějovic.

A čemu jsme se pokaždé zasmáli? Paní učitelka by měla přibrat nějaké to kilo, protože když nasedala do kánoe, ji její manžel vždy málem překlopil. Dále nás vždycky pobavilo, když se někdo cvakl (vyklopil). Tohle se povedlo nejen nám, žákům, ale i paní učitelce, které při výstupu podjela noha v blátě a spadla na zadek. Většinu zážitků z našeho posledního výletu si ale necháme jen pro sebe.

Za úžasný výlet děkujeme paní učitelce Kyánkové a Sedlákové a také instruktorovi, díky kterému jsou z nás teď VODÁCI.

Petra Pešová a Nikola Bělehrádková, 9. B

Zábava

Módní policie

Víte, co teď frčí ve škole? Holky se vrací ke starší módě. Pokud je zima, nosí se tepláky nebo rifle se zvonovým zakončením. Také se hodně nosí roztrhané džíny nebo crop-topy, to jsou kratší trička. Této módě nahrávalo i velmi teplé červenové počasí. Kluci i holky se teď hodně zdobí řetězy kolem pasu. Kluci se oblékají pořád stejně, co víc od nich můžete čekat. Prostě módu neřeší. Oblíbená barva oblečení v naší škole je převážně černá, i když barvou roku se stala korálová. Směsici oranžové a růžové si prý zamilujete. Moc tomu nevěřím. Mezi přezůvkami zůstávají nejoblíbenější crokysy. Já už je nenosím, ale Hanka si myslí, že jsou pořád IN. Rádi je nosí i kluci.

Holky si nechávají hodně „prodlužovat“ vlasy barevnými přízemi. Zapletou jim přízi do copu, čímž se prodlouží. Holky jsou nadšený, klukům se to zdá divné.

Tamtamy fungují

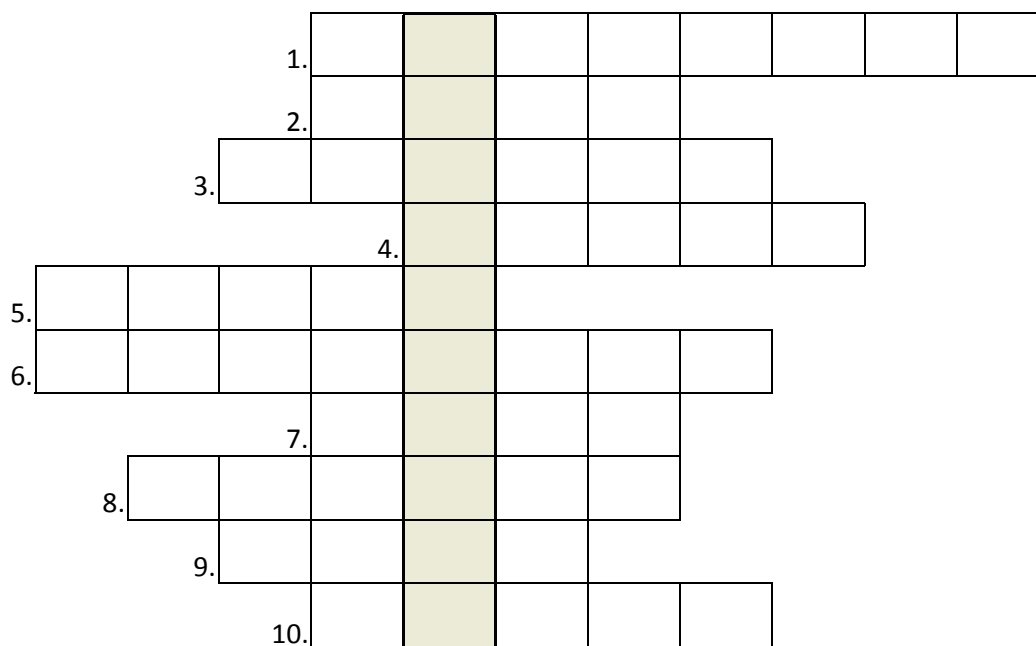
Víte, co řeší holky? Příští rok má do školy přijít nový učitel. Je velmi hezký. Všechny holky doufají, že je bude učit. Já už mám domluvené, že s ním pro vás udělám rozhovor. Kluci říkají, že neví, co na něm vidíme. No, to jsou prostě kluci. Holky z devítek nám velmi závidí, že zde bude tak hezký učitel. Doufám, že nás bude mít na zeměpis. Už se na něj velmi těšíme.

Petra Šínová, 7. C

Ahoj, je tu konec školního roku, a proto jsme si pro vás připravily tajenku s letní tematikou. Máte zjistit místo, kde se možná o prázdninách uvidíme. Před Velikonocemi se do luštění zapojilo hodně lidí. Šťastnými výherci se stali: Šárka Zimulová, Bety Krompová, Jiří Kotolan, Karin Kokindová a Stanislav Stojka. Slovo, které jste měli zjistit, bylo pomlázka.

Doufáme, že budete úspěšní i tentokrát a snadno křížovku vyluštíte. :D Znění tajenky nám odevzdejte ještě dnes ihned po vyluštění. Slovo napište na papír a připojte jméno a třídu. V 9 hodin se nezapomeňte zúčastnit losování výherců ve 2. patře ve výklenku u knížek. Opět na vás čekají super ceny!

Tajenku si pro vás připravily Lucie Dufková a Dominika Horáčková, 6. C

Slova do křížovky pište v 1. pádě!

1.. Z čeho skáče do bazénu?

2, V čem žijí žraloci? :D

3, Co svítí ve dne na obloze?

4, Po jakém dni následuje sobota?

5, Co následuje po prázdninách?

6, Co nás v létě osvěží?

7, Co mají rádi tátové?

8, Co způsobuje boreliózu?

9, Jaké je nejteplejší roční období?

10, Co svítí v noci na obloze?

Ahoj čtenáři,

dovolte mně velmi poděkovat Máji Zouharové, že za mě napsala úvodník, jelikož já byla dlouhodobě nemocná. Teď už jsem zpátky ve škole, tak vám chci aspoň touto krátkou formou popřát hezké prázdniny, vysvědčení s vyznamenáním a spoustu zážitků v létě. A také přeji mnoho zdaru novému šéfredaktorovi Plátku, který po mně příští rok převezme toto břímě :).

Michaela Keslová, 9. B

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 28. června 2019 nákladem 60 kusů.

Šéfredaktorka: Michaela Keslová, korektor: Jiří Kotolan, grafická úprava: Maxim Ryashko a Adam Fleischlinger. Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.